

۲-۲. مطالعات داخلی

«سهیلی و همکاران» (۱۳۹۱) در تحقیقی تحت عنوان اثرات جریان یافتن پول الکترونیکی بر حجم اسکناس و مسکوک در گردش در ایران، تأثیر شاخص‌های نشان دهنده میزان توسعه و نشر پول الکترونیکی از قبیل تعداد کارت‌های بدهی، تعداد دستگاه‌های خودپرداز، تعداد پایانه‌های فروش و تعداد شعب بانک‌ها بر روی حجم اسکناس و مسکوک در گردش با استفاده از داده‌های فصلی سال‌های ۱۳۸۳-۱۳۸۹ برآورد شده است. نتایج این پژوهش نشان داده است که در ایران افزایش تعداد کارت‌های بدهی، حجم اسکناس و مسکوک در گردش را افزایش داده است و علت رابطه مثبت بین تعداد کارت‌های بدهی و حجم اسکناس و مسکوک در گردش، آن است که در دوره مورد مطالعه در ایران کارت‌های بدهی، بیشتر جهت دریافت پول از دستگاه‌های خودپرداز برای خریدهای روزانه و هفتگی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. همچنین یافته‌های این پژوهش مشخص کرده است که تعداد پایانه‌های فروش، اثر معکوسی بر حجم اسکناس و مسکوک در گردش داشته است. «تاری و همکاران» (۱۳۹۱) به بررسی اثر توسعه ابزارهای پرداخت الکترونیکی بر تقاضای پول پرداختند. در این تحقیق اثر تغییر روش پرداخت از روش کاغذی به سمت الکترونیکی بر تابع تقاضای پول با استفاده از داده‌های تابلویی در سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۰ با استفاده از روش‌های اقتصادسنجی بررسی شده است. نتایج بیانگر این موضوع است که توسعه ابزارهای پرداخت الکترونیکی اثر منفی بر مقدار تقاضای پول دارد. «نجف زاده اوچقاز و صمصامی» (۱۳۹۵) در پژوهش خود به بررسی اثر ابزارهای پرداخت الکترونیکی بر عرضه پول در ایران پرداخته‌اند. در این پژوهش برای برآورد معادلات از داده‌های فصلی ۱۳۹۳-۱۳۸۴ و روش خودتوضیح با وقفه‌های توزیعی استفاده شده است و نتایج نشان داده است که تعداد کارت‌های صادر شده توسط بانک‌ها، تعداد دستگاه‌های خودپرداز و پایانه فروش باعث افزایش عرضه پول می‌شوند و از این طریق قدرت خلق پول بانک‌ها افزایش می‌یابد. «دانش جعفری و همکاران» (۱۳۹۵) در پژوهشی به بررسی اثر حجم تراکنش‌های الکترونیکی بر تقاضای اسکناس و